

digheder i henhold til rammeafgørelsen om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om beslaglæggelse af formuegoder eller bevismateriale, er domstolene samt anklagemyndigheden, der omfatter Justitsministeriet, Rigsadvokaten, statsadvokaterne, Politidirektøren i København og politimestrene.

For så vidt angår fuldbyrdelse af *afgørelser om bødestraf og konfiskation* er det derimod Justitsministeriets opfattelse, at der – henset til den meget begrænsede prøvelse, der fremover vil være mulighed for at foretage – ikke længere vil være behov for, at afgørelserne systematisk forelægges for domstolene.

Samtidig er der ikke de samme retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved umiddelbart at anerkende og fuldbyrde disse afgørelser som i forhold til beslaglæggelseskendelser, fordi der her er tale om endelige afgørelser. Afgørelserne fra de øvrige EU-lande er prøvet efter de retsgarantier, der gælder i de øvrige EU-medlemsstater. Disse retsgarantier ligner i vidt omfang hinanden, idet alle EU-medlemsstaterne er bundet af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Den prøvelse, der fremover vil kunne foretages ved afgørelsen af, om en afgørelse om bødestraf eller konfiskation vil kunne fuldbyrdes i Danmark, begrænser sig til en prøvelse af, hvorvidt nærmere afgrænsede afslagsgrunde foreligger eller ej, ligesom det kun i visse sager skal påses, om den pågældende handling også er strafbar efter dansk ret. Dette svarer i høj grad til, hvad der prøves af Justitsministeriet i udleveringssager i henhold til rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre. Justitsministeriet finder derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at anvende en model, der svarer til den model, der anvendes i udleveringssager.

Justitsministeriet har samtidig overvejet, om afgørelsen skal træffes af anklagemyndigheden eller centralt af Justitsministeriet. Det er bl.a. på baggrund af drøftelserne med repræsentanter fra Dommerforeningen, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Statsadvokatforeningen, Politimesterforeningen og Københavns Politi Justitsministeriets opfattelse, at ministeriet indtil videre bør være den kompetente myndighed i relation til behandling af sager om fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraffe og konfiskation i henhold til rammeafgørelserne.

Justitsministeriet lægger herved navnlig vægt på, at en central placering af kompetencen til at træffe afgørelse om fuldbyrdelse af bødestraf og konfiskation i henhold til rammeafgørelserne bl.a. vil kunne sikre, at der sker en ensartet behandling af sagerne. En central placering af beslutningskompetencen vil især være hensigtsmæssig i en periode, hvor der endnu ikke

foreligger en fast afgørelsespraksis i sager om fuldbyrdelse af bødestraf og konfiskation. Sagsbehandlingen svarer endvidere i store træk til behandlingen af sager i henhold til rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, hvor Justitsministeriet også indtil videre er kompetent myndighed. Det er imidlertid Justitsministeriets hensigt løbende at overveje spørgsmålet om uddelegering af kompetencen til anklagemyndigheden (politimestrene), navnlig i lyset af omfanget af sagsmængden. Det er således lovforslagets ordning, at det er Justitsministeriet, der træffer afgørelsen om fuldbyrdelse af bødestraf og konfiskation, samtidig med at der findes en særlig let adgang til domstolsprøvelse.

Justitsministeriet har således endvidere til hensigt at meddele Generalsekretariatet, at den kompetente myndighed i henhold til udkast til rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe og til rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser om konfiskation er Justitsministeriet.

6.3.2 Krav til attestens indhold, sprog mv.

De tre rammeafgørelser er hver især vedhæftet et bilag indeholdende en attest, som skal fremsendes i udfyldt stand sammen med den afgørelse (om beslaglæggelse, bødestraf eller konfiskation), der ønskes fuldbyrdet.

Attesterne er forskellige, afhængigt af hvilken type afgørelse der er tale om, men generelt skal attesterne indeholde bl.a. angivelse af den myndighed, der har truffet afgørelsen, og den, der er kompetent til at fuldbyrde den, angivelse af de lovovertrædelser, der ligger til grund for afgørelsen, så vidt muligt navnet på den eller de personer, som afgørelsen vedrører, beskrivelse af de relevante faktiske omstændigheder samt en nærmere redegørelse for særlige aspekter af afgørelsen. Der er tale om ret detaljerede attester.

Det er endvidere for alle afgørelsestypers vedkommende et krav, at den kompetente myndighed i udstedelsesstaten har undertegnet attesten og dermed har attesteret, at indholdet er korrekt. Dette fremgår af lovforslagets § 48, stk. 1.

For beslaglæggelseskendelsers vedkommende stiller rammeafgørelsen krav om, at attesten skal attesteres af den myndighed, der har truffet afgørelsen, mens der med hensyn til afgørelser om bødestraf og konfiskation alene stilles krav om, at attesten skal attesteres af den kompetente myndighed, hvilket også kan være en anden myndighed end den, der har truffet afgørelsen.